

Nr 39.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående statsbidrag till vissa byggnader för folkskoleväsendet; given Stockholms slott den 20 januari 1939.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Arthur Engberg.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 januari 1939.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, ENGBERG, SKÖLD, QUENSEL, FORSLUND, ERIKSSON, STRINDLUND.

Föredragande departementschefen, statsrådet Engberg anmäler härefter fråga angående statsbidrag till vissa byggnader för folkskoleväsendet och anför härvid följande:

1935 års riksdag godkände allmänna grunder för statsbidrag till undervisningslokaler för folkskoleväsendet. På grundval härav utfärdades den 6 mars 1936 kungörelse (nr 45) angående sådant statsbidrag, vilken trädde i kraft den 10 mars 1936.

Enligt nämnda kungörelse äger skoldistrikt enligt de grunder och i den ordning, som i kungörelsen stadgas, erhålla statsbidrag till bland annat anskaffande av nya undervisningslokaler. Såsom förutsättning för erhållande av sådant byggnadsbidrag för nya undervisningslokaler gäller enligt § 3 första stycket, att Kungl. Maj:t — eller i vissa fall vederbörande länsstyrelse — *lämnat tillstånd till byggnadsföretagets utförande*. Skoldistrikt,

som önskar komma i åtnjutande av byggnadsbidrag för nya undervisningslokaler, skall enligt § 5 till statens vederbörande folkskolinspektör ingiva ansökning om tillstånd till byggnadsarbetets utförande och bidrag till byggnadskostnaderna. Efter verkställd granskning skall inspektören enligt § 6 med eget yttrande översända handlingarna till länsstyrelsen, som — därest den högsta kostnadssumma för byggnadsföretaget, varå statsbidrag må beräknas, finnes komma att överstiga 10,000 kronor — enligt § 7 skall insända handlingarna till skolöverstyrelsen, vilket ämbetsverk har att med eget utlåtande underställa ärendet Kungl. Maj:ts prövning och avgörande.

Skoldistrikt, som tillerkänts byggnadsbidrag för nya undervisningslokaler, är enligt § 8 för åtnjutande av bidraget pliktigt bland annat att låta uppföra de lokaler, för vilka bidraget beviljats, i enlighet med godkända ritningar och i övrigt givna föreskrifter.

Sedan Kungl. Maj:t i proposition nr 287/1938 förelagt riksdagen fråga om statsbidrag till två skolbyggnadsföretag, det ena inom Stockholms och det andra inom Tofta skoldistrikt, som påbörjats utan att Kungl. Maj:t lämnat tillstånd till företagens utförande, förklarade riksdagen i skrivelse nr 290/1938 hinder icke möta mot att statsbidrag finge utgå till omfördälda byggnadsföretag, ehuru byggnadsarbetena påbörjats utan att sådant tillstånd lämnats. Riksdagen anförde, att riksdagen funne det synnerligen anmärkningsvärt, att skoldistrikt, som ansökt om tillstånd att utföra byggnadsföretag och om statsbidrag därtill, igångsatt byggnadsarbetena utan att avvakta byggnadstillstånd. Riksdagen förklarade sig utgå från att Kungl. Maj:t, såsom i propositionen framhållits, vidtog åtgärder för att fästa de lokala skolmyndigheternas uppmärksamhet på att statsbidrag till nya undervisningslokaler icke kunde påräknas, därest byggnadsföretaget igångsattes utan avvaktan på beslut av vederbörande statliga myndigheter. Genom beslut den 22 september 1938 anbefalldes Kungl. Maj:t skolöverstyrelsen att på lämpligt sätt fästa de lokala skolmyndigheternas uppmärksamhet på angivna förhållande.

Till Kungl. Maj:ts prövning föreligga nu ytterligare två ärenden om statsbidrag för nya undervisningslokaler, oaktat byggnadsföretagen påbörjats, innan tillstånd till deras utförande lämnats, det ena avseende *Torps skoldistrikt* i Västernorrlands län och det andra *Ytterhogdals skoldistrikt* i Jämtlands län.

Av handlingarna inhämtas följande:

Inom *Torps skoldistrikt* upprätthålles bland annat Lillmörtsjöns mindre folkskola, anordnad enligt första D-formen i undervisningsplanen för rikets folkskolor. Hösten 1936 hade den byggnad, i vilken skolan då var inrymd, förstörts genom eldsvåda. Den 7 mars 1937 beslöto kommunalfullmäktige att uppföra ett nytt skolhus i Lillmörtsjön i enlighet med upprättat förslag för en beräknad kostnad av 32,000 kronor. Entreprenadkontrakt upprättades den 4 maj 1937 beträffande byggnadsarbeten och den 26 maj 1937 beträffande värme- och sanitetsanläggning. Byggnadsarbetena skulle påbörjas omedelbart efter kontraktets underskrivan-

de och så bedrivs, att byggnaderna i sin helhet skulle kunna slutbesiktigas den 1 oktober 1937.

I en till folkskolinspektören i Medelpads inspektionsområde den 7 januari 1938 inkommen, den 30 augusti 1937 dagtecknad ansökning anhöll *folkskolestyrelsen* i distriktet dels om tillstånd att utföra ifrågavarande byggnadsföretag, dels ock om statsbidrag till byggnadskostnaderna. Enligt en vid ansökningen fogad kostnadsberäkning hade kostnaderna för byggnadsföretaget uppskattats till 33,180 kronor, varav 14,432 kronor 12 öre belöpte å undervisningslokal och återstoden å lärarbostad, utvändiga ledningsarbeten m. m. Skolstyrelsen hemställde, att den högsta kostnads-summa, varå statsbidrag finge beräknas, måtte fastställas till 14,432 kronor 12 öre.

I yttrande den 20 januari 1938 över ansökningen upplyste *folkskolinspektören*, att Lillmörtsjö by vore belägen tretton kilometer från närmast liggande skola. De förhyrda lokalerna hade varit i högsta måtto primitiva och bristfälliga. Under många år hade pågått utredningar angående anskaffande av nya lokaler, men svårigheten att få vederbörande eniga om skolhusets förläggning inom skolroten hade medfört ständiga uppskov. Sedan lokalerna hösten 1936 förstörts genom brand, hade någon lokal icke funnits att förhyra för skolan. Skolstyrelsen hade stått inför nödvändigheten att omedelbart bygga nytt skolhus, vilket även skett.

Skolhuset, bestående av skolsal, kapprum, värmeanordningar i källarvåningen samt en bostad om två rum och kök, vore ändamålsenlig och hade tagits i bruk med höstterminens början 1937.

Med hänsyn till de förhållanden, som tvingat skolstyrelsen att vidtaga omedelbara åtgärder för anskaffande av erforderliga skollokaler i byn, borde enligt inspektörens mening distriktet komma i åtnjutande av statsbidrag för byggnadsföretaget, ehuru ansökningen därom inkommit efter det skolhuset blivit uppfört.

Länsstyrelsen har i utlåtande den 17 mars 1938 framhållit, att skoldistriktet genom att begära byggnadsföretagets godkännande först sedan byggnaden uppförts betagit statsmyndigheterna möjligheten att utöva erforderlig kontroll över arbetets planläggning och utförande. Då byggnadstillstånd utgjorde förutsättningen för erhållande av byggnadsbidrag till nya undervisningslokaler, syntes skoldistriktet hava förlorat rätten till statsbidrag till byggnadsföretaget. Emellertid finge länsstyrelsen med hänsyn till de av folkskolinspektören omförmälda särskilda förhållandena samt den omständigheten, att Torps kommun vore skattetyngd — den år 1937 beslutade kommunalskatten utgjorde elva kronor 10 öre per skattekrona och det totala skattetrycket sexton kronor 65 öre — tillstyrka, att skoldistriktet tillerkändes statsbidrag till bestridande av de med byggnadsföretaget förenade kostnaderna i vad de belöpte å nya undervisningslokaler.

Skolöverstyrelsen har i utlåtande den 4 maj 1938 anfört följande:

Barnantalet i Lillmörtsjöns skola för närmast följande sexårsperiod hade beräknats till omkring elva i medeltal per år, därest skolan förbleve sex-årig, och omkring tretton i medeltal per år, om sjunde skolår infördes. Tillika hade meddelats, att vid en centralisering av distriktets skolväsen vore en indragning av Lillmörtsjöns skola utesluten. Det geografiska läget för skolan, barnens skolvägar och avstånden till närmaste skolor syntes också enligt överstyrelsens mening åtminstone högst avsevärt försvåra en indragning. Endast vid en fortgående minskning av barnantalet torde in-

dragning böra ifrågasättas, men sådan minskning föreläge ej för den tid, som nu kunde överblickas.

Då till följd av eldsvådan nya skollokaler vore behövliga så snart som möjligt, hade skoldistriktet omedelbart igångsatt nybyggnad å tomt, som nyförvärvats och blivit av vederbörande folkskolinspektör godkänd.

Emedan skoldistriktet icke blott påbörjat utan även så gott som färdigställt byggnadsarbetena, innan ansökning om tillstånd för utförandet av desamma ingivits, torde — oaktat behovet av skolbyggnaden finge anses ådagalagt — likväl böra ifrågasättas, om statsbidrag borde utgå till byggnadskostnaderna. Överstyrelsen erinrade i detta sammanhang om vad överstyrelsen i utlåtande den 18 februari 1938 över en ansökning angående statsbidrag till byggnader för folkskoleväsendet i Stockholm anförde rörande betydelsen av att byggnadsföretag icke påbörjades, innan tillstånd till arbetenas utförande erhållits (jfr proposition 287/1938, sid. 8).

Skulle Kungl. Maj:t emellertid finna, att de anförda omständigheterna icke utgjorde hinder för beviljande av statsbidrag till förevarande byggnadsföretag, finge överstyrelsen beträffande byggnadsplanen anförda följande.

Mot de företedda ritningarna hade överstyrelsens byggnadssakkunniga biträde framställt vissa erinringar. Sålunda hade föreslagits, att fönstret å kortväggen i lärosalen skulle igensättas, att fönsterytan å lärosalens långvägg skulle ökas till en yta, motsvarande omkring 20 procent av golvytan i lärosalen, samt att fönstrens överkant skulle placeras cirka 20 centimeter från innertaket i lärosalen. Dessa ändringar borde vidtagas i byggnaden.

Den högsta kostnadssumma, varå statsbidrag finge beräknas, uppskattade överstyrelsen till 14,987 kronor.

På grund av det anförda hemställde överstyrelsen, under förutsättning att Kungl. Maj:t funne statsbidrag böra utgå till täckande av kostnaderna för ifrågavarande byggnadsarbeten, oaktat arbetena redan vore utförda, att Kungl. Maj:t måtte dels föreskriva såsom villkor för erhållande av statsbidrag, att de av överstyrelsens byggnadssakkunniga biträde föreslagna ändringarna skulle vidtagas, dels ock fastställa den högsta kostnadssumma, varå statsbidrag finge beräknas, till 14,987 kronor.

Enligt det för Ytterhogdals skoldistrikt gällande, den 15 december 1937 fastställda reglementet skall inom distriktet upprätthållas bland annat Fåssjö skola, anordnad enligt andra B-formen. Skolan skulle inrättas från och med läsåret 1938—39, intill vilken tid undervisningen inom dit hörande skolområde såsom dittills skulle ske vid Fåssjö och Stensåns mindre folkskolor.

Sedan folkskolinspektören i Jämtlands södra inspektionsområde framställt förslag om ändring av Fåssjö mindre folkskola till folkskola enligt andra B-formen, beslöt folkskolestyrelsen i distriktet den 5 oktober 1932 att i sinom tid vidtaga åtgärder för lösning av frågan på föreslaget sätt. En utredningskommitté avgav sedermera förslag i ämnet, och den 18 oktober 1936 bemyndigade kommunalfullmäktige skolstyrelsen att upptaga ett lån å 30,000 kronor i händelse skolhusbygge komme till uppförande under år 1937. Sedermera beslutade kommunalfullmäktige den 14 mars 1937, att skolhusbygget skulle verkställas snarast möjligt. Fullmäktige uppdrogo åt skolstyrelsen att tillsätta byggnadskommitté, utsätta bygg-

naderna för entreprenad och snarast möjligt färdigställa desamma under förutsättning, att byggnadsföretaget godkändes av vederbörande myndigheter. Sedan folkskolinspektören förklarat sig icke hava något att erinra mot att byggnadsföretaget utfördes i huvudsaklig överensstämmelse med upprättat förslag, tillsattes den 18 juli 1937 byggnadskommitté med befogenhet att teckna kontrakt med entreprenörer och att i övrigt företräda folkskolestyrelsen vid byggets utförande.

I en den 15 november 1937 dagtecknad ansökning anhöll *folkskolestyrelsen* hos länsstyrelsen dels om tillstånd att uppföra nytt skolhus i Fåssjö, dels ock om statsbidrag till byggnadsföretaget.

Folkskolinspektören framhöll i yttrande den 25 januari 1938, att de av inrättandet av Fåssjö folkskola föranledda byggnadsarbetena vore nödvändiga och lämpliga med hänsyn till organisationen av distriktets skolväsende, samt tillstyrkte ansökningen. I ett samma dag utfärdat intyg upp gav folkskolinspektören, att han vid besök i Fåssjö den 7 oktober 1937 konstaterat, att det nya skolhuset, som vore under uppförande, förlagts på ett lämpligt sätt på den tillräckligt stora skoltomten.

Länsstyrelsen återremitterade den 30 mars 1938 ärendet till folkskolestyrelsen för ytterligare utredning, bland annat för undersökning, huruvida byggnadsfrågan kunde lösas genom ombyggnad av det gamla skolhuset i Fåssjö.

I anledning härav anhöll folkskolestyrelsen om länsarkitektens biträde vid sådan utredning. I skrivelse den 25 maj 1938 anförde *länsarkitekten*, att en ombyggnad av skolhuset icke kunde ske utan att helt ny grund anlades. Detta skulle medföra, att vinsten av att använda den befintliga byggnaden bleve ringa, vartill komme, att skollokaler skulle få för liten bredd. Det skulle vidare vara en avsevärd fördel för skoldistriktet, om det gamla skolhuset finge användas till lärarbostäder. På grund härav ansåge länsarkitekten, att skolstyrelsens förslag om byggande av nytt skolhus borde komma till utförande. Styrelsens kostnadsberäkning för nämnda förslag vore emellertid delvis oriktig och missvisande, varför länsarkitekten uppgjort ny kostnadsberäkning.

Folkskolestyrelsen hemställde sedermera, under åberopande av en den 31 maj 1938 uppgjord kostnadsberäkning för skolhusbygget, slutande å 45,550 kronor, att den högsta kostnadssumma, varå statsbidrag finge beräknas, måtte fastställas till 40,650 kronor, varav 38,650 kronor för skolhusbygget och 2,000 kronor för inventarier.

Länsstyrelsen framhöll i utlåtande den 2 juni 1938, att arbetet med skolhusets uppförande visserligen redan påbörjats, men att denna omständighet — med hänsyn till det uppenbara behovet av nya undervisningslokaler samt av länsarkitekten lämnat vitsord, att ansökningen innebure lämpligaste sättet för lokalernas anskaffande — icke borde utgöra hinder för skoldistriktet att erhålla statsbidrag till byggnadskostnadernas bestridande. På grund härav tillstyrktes ansökningen.

Skolöverstyrelsens byggnadssakkunniga biträde har i tjänstememorial den 20 augusti 1930 beträffande lokalerna i skolhusbyggnaden, utgörande två lärosalar i bottenvåningen, en slöjdsal och en gymnastiksal i övervåningen samt badanläggning och tvättstuga i källarvåningen, anfört följande:

Klassrummen i bottenvåningen vore fullt tillfredsställande anordnade. Däremot vore övervåningens disposition icke ändamålsenlig. Det stora

kapprummet i denna våning hade ingen uppgift att fylla. Gymnastiksalen vore alltför liten. Samma fel vidlådde slöjdsalen. Med annan, av det byggnadssakkunniga biträdet angiven planläggning skulle fullt tillfredsställande lokaler erhållits. Även om ändring av takstolskonstruktionen över den större gymnastiksalen torde erbjuda vissa svårigheter, vore den föreslagna ombyggnaden av övervåningen genomförbar utan alltför stora kostnader. Som villkor för eventuellt statsbidrag borde därför uppställas, att övervåningen planlades på angivet sätt samt att statsbidrag ej finge beräknas å de på så sätt uppkommande merkostnaderna. En av förste gymnastikkonsulenten föreslagen ändring av badavdelningen kunde enligt byggnadssakkunniga bitrådets mening däremot distriktet icke åläggas genomföra. Det kunde endast konstateras, att badanläggningen kunnat gjorts betydligt mera ändamålsenlig inom den fastställda kostnadsramen.

Skolöverstyrelsen har i utlåtande den 26 augusti 1938 framhållit, att enligt i ärendet föreliggande uppgifter barnantalet i Fåssjö skola, vilket under läsåret 1938—39 utgjorde 34, under närmast följande sexårsperiod beräknats växla mellan lägst 30 och högst 39, räknat med sex årsklasser, samt mellan 37 och 44, om sjunde årsklass tillkomme. Den nuvarande skolformen finge således anses motiverad under den framtid, som kunde överblickas.

De i ansökningen avsedda byggnadsarbetena hade föranletts av behovet av nya lokaler för Fåssjö skola till följd av dess förändring till B 2-form. Arbetena vore redan utförda, och lokalerna hade tagits i bruk med början av läsåret 1938—39. Det äldre skolhuset, som innehållit en lärosal och en lärarinnebostad, hade ombyggt till tjänstebostadshus för en folkskol-lärare och en småskollärarinna. Den av länsstyrelsen ifrågasatta alternativa lösningen av byggnadsfrågan, nämligen ombyggnad av det äldre skolhuset till skollokaler och uppförande av nytt tjänstebostadshus, skulle enligt av länsarkitekten verkställd utredning visserligen hava medfört något lägre byggnadskostnader för skollokalerna men å andra sidan av byggnadstekniska skäl varit oförmånlig och givit mindre utrymmen än dem, som nu erhållits.

Med hänsyn till att arbetena utförts utan att Kungl. Maj:t beviljat tillstånd därtill, kunde det sättas i fråga, huruvida statsbidrag borde utgå till byggnadskostnaderna. Att skoldistriktet igångsatt arbetena utan att sådant tillstånd inhämtats syntes hava berott på bristande insikt om rätta innebörden av de härvidlag gällande bestämmelserna.

Därest statsbidrag till ifrågavarande byggnadsföretag skulle befinnas böra utgå, oaktat detsamma utförts utan att tillstånd därtill erhållits, finge överstyrelsen beträffande byggnadsplanen anföra följande.

Mot de till ärendet hörande ritningarna hade såväl förste gymnastikkonsulenten som det byggnadssakkunniga biträdet framställt vissa anmärkningar. Överstyrelsen ansåge, att såsom villkor för utgående av statsbidrag till byggnadsföretaget borde föreskrivas, att de av den byggnadssakkunnige i dennes tjänstememorial påyrkade ändringarna i planläggningen av det nya skolhusets övervåning vidtoges. Kostnaderna för ändringarnas vidtagande syntes emellertid icke böra inräknas i bidragsunderlaget.

Den högsta kostnadssumma, varå statsbidrag finge beräknas, uppskattades av överstyrelsen till 42,650 kronor.

På grund av det anförda hemställde överstyrelsen, att Kungl. Maj:t — under förutsättning att statsbidrag befundes böra utgå till uppförandet av

ifrågavarande skolhus med tillhörande uthus, oaktat arbetena utförts utan att Kungl. Maj:t lämnat tillstånd därtill — dels såsom villkor för statsbidragets utgående måtte föreskriva, att de i nämnda tjänstememorial påyrkade ändringarna i planläggningen av skolhusets övervakning vidtoges, dels ock fastställa den högsta kostnadssumma, varå statsbidrag till byggnadsföretaget finge beräknas, till 42,650 kronor.

Folkskolestyrelsens ordförande kyrkoherden Carl Hammar har den 8 november 1938 uppgivit, att dåvarande folkskolinspektören upprepade gånger framställt krav på att folkskola skulle inrättas i Fåssjö i stället för de tvenne mindre folkskolor, som då funnes i Fåssjö-Stensåns skolområde. Slutligen hade han förklarat, att ifall skyndsamma åtgärder ej vidtoges i berörda syfte, han troligen icke skulle komma att tillstyrka statsbidrag till skoldistriktet för kommande år. Detta hade varit under förra hälften av år 1936. På grund därav hade skolstyrelsen ansett, att den ofördröjligen måst sätta igång med byggande av folkskolehus i Fåssjö. Vid denna tidpunkt hade ordinarie ordföranden varit bortrest för en längre tids tjänstledighet och skolstyrelsen hade ej observerat den då nyligen utkomna författningen angående statsbidrag till nya skolhusbyggnader. Ytterligare en omständighet, vilken i väsentlig grad påskyndat byggnadsföretagets igångsättande, hade varit, att såväl arbetslöner som i synnerhet materielpriser varit i stigande eller skulle inom den närmaste tiden komma att stiga avsevärt. Detta hade gjort, att skolstyrelsen varit angelägen att så fort som möjligt få till stånd kontrakt med entreprenörerna.

Vid anmälan av fråga om statsbidrag till de två byggnadsföretag, som avsågos i propositionen nr 287/1938, framhöll jag, att av statsbidragsbestämmelserna och förarbetena till desamma syntes framgå, att det varit avsett, att den statliga myndighetens prövning av byggnadsärendena skulle äga rum, innan byggnadsarbetena igångsattes. Endast på detta sätt möjliggjordes för staten att öva det inflytande på skolbyggnadsverksamheten, som uppenbarligen utgjort en förutsättning för statens övertagande av en väsentlig del av skolbyggnadskostnaderna. I det ena av nyssnämnda byggnadsföretag rörde det sig om statsbidrag av en mycket betydande storleksordning. Såväl på grund härav som med hänsyn till vikten av att för framtida tillämpning skapa fullständig klarhet angående den avsedda innebörden av bestämmelserna i förevarande hänseende, syntes det mig önskvärt, att ärendena underställdes riksdagens prövning. Genom riksdagens uttalande i skrivelsen nr 290/1938 har fastslagits, att skoldistrikt icke kan i fortsättningen påräkna statsbidrag till byggnadsföretag, som igångsattes, innan vederbörlig statsmyndighet meddelat tillstånd till dess utförande. Enligt det föregående har Kungl. Maj:t sedermera anbefallt skolöverstyrelsen att på lämpligt sätt fästa de lokala skolmyndigheternas uppmärksamhet på angivna förhållande.

Vid den tidpunkt, då riksdagen gjorde nyssnämnda uttalande, voro de båda byggnadsföretag, om vilka nu är fråga, redan påbörjade eller slutförda. Efter övervägande av på frågan inverkan omständigheter har jag kommit till den uppfattningen, att statsbidrag till dessa byggnadsföretag bör utgå, oaktat ärendena icke handlagts i föreskriven ordning. I båda dessa

Departementschefen.

fall synes, då byggnaderna uppfördes, ett obestriddigt och trängande behov av nya skollokaler hava förelegat. Särskilt torde detta hava gällt Torps skoldistrikt, som genom eldsvåda förlorat ett skolhus. Det måste hava varit synnerligen angeläget för skoldistriktet att utan avsevärdare dröjsmål erhålla nya lokaler. Omständigheterna vid tillkomsten av den nya skolbyggnaden synas vara jämförbara med dem, som föranledde 1938 års riksdag att medgiva statsbidrag till förutnämnda byggnadsföretag inom Stockholms skoldistrikt. Beträffande åter Ytterhogdals skoldistrikt torde underlåtenheten att i tid söka tillstånd till byggnadsföretaget av handlingarna i ärendet att döma närmast hava berott på bristande kännedom om innebörden av de gällande statsbidragsbestämmelserna. Det sistnämnda fallet överensstämmer nära med förutberörda, 1938 års riksdag underställda fråga om statsbidrag till skolbyggnad i Tofta skoldistrikt. Till det anförda må läggas, att skattetrycket i Torps och Ytterhogdals kommuner är relativt stort. Hela kommunala utdebiteringsbehovet på grund av 1937 års taxering utgjorde per skattekrona sexton kronor 65 öre för Torps kommun och fjorton kronor för Ytterhogdals kommun.

Därest riksdagen förklarar sig icke hava något att erinra mot att statsbidrag till ifrågavarande byggnadsföretag må utgå, oaktat tillstånd till byggnadsarbetenas utförande icke i föreskriven ordning lämnats, lär det få ankomma på Kungl. Maj:t att i enlighet med de i ämnet gällande bestämmelserna fastställa den högsta kostnadssumma, varå statsbidrag jämlikt förutnämnda kungörelse må beräknas, samt meddela övriga i ämnet erforderliga bestämmelser. Bland annat bör som villkor för statsbidrag gälla, att de av skolöverstyrelsen ifrågasatta ändringarna i skolbyggnaderna vidtagas. För de kostnader, som föranledas härav, böra skoldistriktet själva svara.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att förklara sig icke hava något att erinra mot att statsbidrag må utgå till förenämnda byggnadsföretag inom Torps och inom Ytterhogdals skoldistrikt utan hinder av att byggnadsarbetena påbörjats, utan att Kungl. Maj:t lämnat tillstånd till företagets utförande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

C. A. Charpentier.